

MÜNEBBİHAT, 1. DERS*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytani'r-râcîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmani'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihi ecmaîn...

Bu, Ramazan gecelerinde teravihten evvel –teravihten sonra, vakit geç tabii– okuyacağımız, bir parça büyüklerin sözlerinden... Ona *Münebbihat* diyorlar; İbn-i Hâceri'l-Askalânî'nin... İkiden ona kadar sözler var... Şimdi bugün iki sözlü yeri okuyoruz.

a. İki İyi, İki Kötü Özellik

فَمِنْهُمَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ
قَالَ خَصْلَتَانِ لَا شَيْءَ أَفْضَلُ مِنْهُمَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ
وَالنَّفْعُ لِلْمُسْلِمِينَ خَصْلَتَانِ لَا شَيْءَ أَحَبُّ
مِنْهُمَا الشِّرْكَ بِاللَّهِ وَالضَّرُّ بِالْمُسْلِمِينَ

Cenâb-ı Peygamber SAS'den rivayet edilir ki:

(*Hasletâni lâ şey'e efdale minhümâ*) “İki huy vardır ki, ondan daha efdal bir şey yoktur:

1. Birisi, (*El-îmânü bi'llâh*) “Allah'a iman.”
2. İkincisi, (*Ve'n-nef'ü li'l-müslimîn*) “Müslü-

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

manlara faydalı olmak.”

İki şey ind-i ilâhîde çok senâya lâayk: Birisi iman, ikincisi müslümanlara fayda verecek şey...

Onun için buyrulmuş ki:¹

خَيْرُ النَّاسِ مَنْ يَنْفَعُ النَّاسِ

(*Hayru'n-nâs, men yenfeu'n-nâs*) “İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır.” Kendisi için yaşayan değil.

Bu iki haslet ki, Cenâb-ı Hak indinde ondan efdal şey yoktur: Birisi iman... İman olmayınca, zaten bir şey olmaz! İman başta gelir. Her şeyin başında iman... Ondandır sonra müslümanlara fayda verecek hal ü harekât... Sözüyle, paranla, vücudunla, etinle, sütünle; ne gibi faydalar varsa, o faydaları müslümanlara yapabilmek, en iyi huy...

(*Ve hasletân, lâ şey'e ahbesü minhümâ*) İki şey de vardır ki, ondan daha kötü şey yoktur:

1. Birincisi, (*Eş-şirkü bi'llâh*) “Allah'a şirk koşmak...”

2. İkincisi de, (*Ve'd-dârrü li'l-müslimîn*) “Müslümanlara zarar verecek hat, hareketler, her şey... Hepsi onun içine girer. Korkutmak da onun içinde...”

Müslümanın canı nasıl kıymetliyse, malı da öyle kıymetlidir. Malı ne kadar kıymetliyse, şerefi de o kadar kıymetlidir. Müslümanın şerefine,

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.XVI, s.171, no:44154; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.234, no:1254; *Câmiu'l-Ehâdîs*, c.XXXIV, s.430, no:37640.

şahsına zarar verme!

Bir müslüman ne kadar günahkâr olursa olsun, ne kadar ama; dünyanın bütün kabahatini işlemiş bir müslüman dahi olsa, “*Lâ ilâhe illa’llâh*” diyor mu; o yine müslümandır. Ona elleşme! Ehl-i kibleye elleşme!

“—E canım, çok günahkâr!”

Olsun! Gâvur bütün hayırları işlese, ne kadar hayır varsa işlese, yine gâvurdur, yeri cehennemdir. Müslüman ne kadar kötülük işlerse işlesin, yeri yine cennettir; imanı oldukça... İman büyük nimet... O da Cenâb-ı Hak’ın bize lütf u ihsânı...

Allah esirgeye, Bulgarya’da yahut Rusya’da, yahut başka bir gâvur memleketinde, bir gâvur anadan-babadan doğsaydık, ne yapardık? Ne gelirdi elimizden? Onlar gibi kiliseye giderdik. Neye tapıyorlarsa, biz de onlara tapardık... Öyle, Selman-ı Farişî gibi, babasının ateşe taptığını beğenmeyip müslüman olacak kaç kişi çıkıyor? Bir tane çıkmış öyle bir bahtiyar... Ondan sonra, herkes anasına babasına tâbi... Ana-baba ne yoldaysa, çocuk da o yolda...

Onun için, Allah’a çok şükredelim ki, biz müslüman diyarında, müslüman bir anadan babadan dünyaya gelmişiz. Bu, büyük nimettir! El-hamdü lillâh, bizi imanla büyütmüşler. İmanla ölmeyi de Cenâb-ı Hak cümlemize nasib etsin inşâallah!

Onun için, iman çok mühim... İman büyük bir parçadır... Meselâ, vücud nasıl bir sürü parçadan ibaret; imanın da bir sürü parçaları

var. İşte, *Amentü bi'llâhi* başta... Altı tane... Fakat 32 farz da onun içerisinde, 54 farz da onun içerisinde... Bu farzlarla beraber iman sağlam oluyor. Nasıl vücut ikiye bölünemezse, imanın da hiçbir zerresi bölünemez!

“—Ahiret denilen şey; öldükten sonra canım, toprak olacak da adam, yeniden olacak; buna aklım ermiyor!”

Ermez! Senin doğduğuna aklın eriyor mu? O, ana rahminde;

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

(آل عمران: ٦)

(*Hüve'llezî yüsavviruküm fi'l-erhâmi keyfe yeşâ'*) [Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren odur.] (Âl-i İmrân, 3/6)

Allah bunu ne güzel tasvir etmiş! Hepsi yerli yerinde... Aklın eriyor mu buna? Nasıl, o kan parçasından bunlar olur? O kan parçası da tabii, bu yediğimiz topraktan oldu. Bu, topraktan olan kan parçasından evlatlık tohumları olur. Ondan da bak, rahimin içerisinde Allah ona bu hilkati veriyor. Suyun içerisinde de o tasvir var. Tohum atınca tarlaya, çıkıyor. O da öyle geliyor.

Onun için Allah Celle ve A'lâ hepimizi affetsin de... Bizi topraktan yaratan Allah, her gün yaratıyor işte... Her gün yaratılan, hep topraktan yaratılıyor... Yediğimiz topraktan, içtiğimiz topraktan... Topraktan da o kan oluyor. Kandan da bu insan oluyor işte, vesselâm... Düşünecek bir şey, yok...

Onun için, iki şey efdal; ondan daha üstün bir şey yok: Birincisi, İman: “*Lâ ilâhe illa’llâh, muhammedün rasûlü’llâh*” dedin, tamam... Kelime-i tevhid... “—Ben müslüman olacağım yahu, ne yapayım, ne edeyim?” diyen kimseye; “—Git müftüye!” demek büyük günah!.. Yalnız, “*Lâ ilâhe illa’llâh, muhammedün rasûlü’llâh*” desin; oldu. Müftüye yollamaya lüzum yok... Hemen telkin ediver, teferruatını sonra öğrensin.

b. Alimlerin Meclisine Devam Edin!

Aleyhi’s-Salâtü ve’s-Selâm Efendimiz buyurmuşlar ki:²

إِنَّ لُقْمَانَ قَالَ لِابْنِهِ يَا بُنَيَّ عَلَيْكَ بِمُجَالَسَةِ
الْعُلَمَاءِ وَاسْتِمَاعِ

كَلَامَا الْحُكَمَاءِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحْيِي الْقَلْبَ
الْمَيِّتَ بِنُورِ الْحِكْمَةِ

كَمَا يُحْيِي الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ بِمَاءِ الْمَطَرِ

(طب. عن أبي أمامة)

² Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.VIII, s.199, no:7810; Deylemî, *Müsnedü’l-Firdevs*, c.III, s.196, no:4550; *Et-Tergîb ve’t-Terhîb*, c.I, s.63, no:162; Heysemi, *Mecmaü’z-Zevaid*, c.I, s.334, no:518; Ebû Ümâme RA’dan. (Lokman Hekim’in oğluna yaptığı nasihatlerden.)

Kenzü’l-Ummal, c.X, s.170, no:28881; *Camiü’l-Ehadis*, c.IX, s.155, no:8129.

(*Inne lukmâne kàle li'bnihî*) Lokman AS oğluna demiş ki: 1. (*Yâ büneyye, aleyke bi-mücâleseti'l-ulemâ'*) “Ey oğlum, sana ulema meclislerine devam etmeni tavsiye ederim.” Çünkü iman kolay bir şey değil. Gaybe iman... Allah'ı görmedik ama kendisini bize gösteriyor Kur'an'ında... Ben buyum, diyor, gösteriyor 99 tane esmâsıyla... Bize kendisini tanıtıyor. Dün radyoda konuşuyordu bir ilâhiyat profesörü: “—Bir inşaat, bir bina yapılınca, bunun kendi kendine olmadığını herkes biliyor. Bir bina kendi kendine olmayınca, koskoca kâinat kendi kendine olur mu?” diyor.

Bunu akıl kabul etmez tabiatıyla... Sen ne dersen de... Tabiat de, bilmem ne dersen de ama akıl kabul etmez ki, mutlaka buna bir yapıcı vardır. O yapıcı da kim? Allah Celle ve A'lâ... Halik-ı külli şey... Bütün her şeyin halikı, Allah Celle ve A'lâ...

Onun için, şimdi bunları bize öğretecek ulemadır. Öyleyse, “Siz, ulemânın meclislerine devam edin, onların sohbetlerini dinleyin!”

2. (*Ve'stimâi kelâmi'l-hukemâ'*) “İnsanların içerisinde de hakîm insanlar vardır. Sözü sohbeti dinlenir, mâkul konuşmalar yapar. Hukemâ diyorlar onlara... Onların sözlerini de dinle!”

“—Niçin?”

Sebebi: (*Feinna'llâhe teâlâ yuhyi'l-kalbe'l-meyyiti*) “Allah ölü kalbi diriltir. Neyle? (*Binûri'l-hikmeti*) Ulemânın hakîmâne söylediđi sözlerle...”

“Ölü kalpleri diriltir. (*Kemâ yuhyi'l-arda'l-*

meytete bi-mâi'lmatar) Ölmüş, sararmış, hayat kendisinden gitmiş toprağa yağmurlar yağdığı vakitte, nasıl yeşerir, ondan nasıl hayat biter? İşte ulemanın meclislerinde oturan insanların gönüllerinde de, iman öyle biter. Ölü kalpler dirilir yâni.”

c. Allah'ın Mağfiret Ettiği Kimseler

Onun için, Peygamber SAS Efendimiz demiş ki:³

مَنْ تَعَلَّمَ حَرْفًا مِنَ الْعِلْمِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ أَلْبَتَّةَ وَمَنْ
وَالِي حَبِيبًا فِي اللَّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَمَنْ نَامَ عَلَى
وَضُوٍّ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَمَنْ نَظَرَ فِي

وَجْهِ أَخِيهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَمَنْ ابْتَدَأَ بِأَمْرٍ وَقَالَ بِسْمِ
اللَّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

(الرافعي عن علي)

RE. 413/12 (*Men tealleme harfen mine'l-
ilmi, gafara'llähü lehû elbettete; ve men vâlâ
habîben fillâh, gafara'llähü lehû; ve men nâme
alâ vudûin, gafara'llähü lehû; ve men nazara fi
vechi ahîhi, gafara'llàhu lehû; ve meni'btedee
bi-emrin ve kàle bi'smi'llâh, gafara'llàhu lehû*)

Sadaka rasûlü'llàh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Hazret-i Ali RA'ın rivayet ettiği bu hadis-i şerifte Peygamber SAS Efendimiz beş mühim noktaya

³ *Kenzü'l-Ummâl*, c.X, s.294, no:28854; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XX, s.169, no:21807.

işaret ediyor, beş şeyi yapmamızı istiyor ve bunun sonucunun da büyük olduğunu bildiriyor. Diyor ki, Efendimiz:

1. (*Men tealleme harfen mine'l-ilmi*) “Kim ilimden bir harf öğrenirse, *elif* meselâ... (*Gafera'llàhu lehû elbetteh*) “İlimden bir harf öğreneni, mutlaka Allah-u Teâlâ mağfiret eder.”

Meselâ, çocuklar ilim öğrenmek için mektebe gidiyor. “*Rabbi yessir ve lâ tüassir...*” diye, hoca başlar okutmaya... Çocuk bunu okurken, babası ne kadar azaplı olursa olsun, Allah-u Teâlâ diyor ki:

“—Onun çocuğu Besmele-i Şerif’i okurken, ben onun babasına azap etmeye çekinirim!” diyor.

2. (*Ve men vâlâ habîben fi'llâhi*) “Kim bir kişiyi Allah için dost edinirse; (*gafera'llàhu leh*) o da mağfiret-i ilâhiyyeye mazhar olur.”

Onun için, herkes Allah için dost edinmeli; dostluğa lâıyk bir adamı dost edinmeli! *Habib*, dost demek. *Habîbu'llah*, Allah dostu...

3. (*Ve men nâme alâ vüdûin*) “Her kim, abdest alarak namazını kılıp da yatarsa, abdestli uyursa; (*gafera'llàhu leh*) o da mağfiret-i ilahîye mazhar olur.”

4. (*Ve men nazara fi vechi ahîhi*) Ne kadar hoş şey! “Kim ki, kardeşinin yüzüne muhabbetle bakarsa, Allah rızası için...”

Çünkü yüzde cemâlu'llah var... Yüz, Allah'ın varlığını isbata en büyük delil... Ne güzel bir nur var yüzde... Göze bak, hayran olursun.

Kaşa bak, hayran olursun. Yüzüne bak, hayran olursun. Ağzına bak, sözüne bak. Hep hayranlıklara düşürür insanı... Bu hayranlıklar, bu kuvveti veren Allah'a delâlet eder seni...

Ama ne yazık ki, biz bu yüzümüzü, gözümüzü parlatmaya çalışırız da; bunun yarınki halini bir görsen! O, mezara konduktan sonra, hani mümkün olsa da, açsan bir baksan! Ooo, ne korkunç, ne iğrenç! Kaçar artık...

“—Nereye yahu? Hani bunu balla, kaymakla besliyordun! Tatlı olsun, güzel olsun diyerekten... Bugün ne kaçıyorsun?”

Gitti artık can... Gitti.

Onun için, (*Men nazara fi vechi ahîhi*) “Kim ki, kardeşinin yüzüne böyle sevgiyle bakarsa; (*gafara'llâhu leh*) o da Allah-u Teâlâ'nın mağfiretine mazhar olur.”

Onun için, çok güzel öğütler buyurmuş büyüklerimiz. Allah hepimizi affetsin... Hiç kimsenin kusuruyla meşgul olma! Sen âlemin kusurunu görmeye gelmedin! Kendi kusurlarını gör! İslah edebilirsen, ne âlâ... İslah edemiyorsan, o kardeşin de senin gibi, o da ıslah edemiyor; ne yapalım? Elinden geliyorsa yalvar:

“—Yâ Rabbi, ne olur affet! Bu kötü huydan bunu kurtar!” de. Yapabiliyorsan ne âlâ... Yapamıyorsan, onunla tellallık yapma!

Kardeşinin yüzüne baktın mı, Allah-u Teâlâ'nın mağfiretine nail oluyorsun... Beş şey:

1) Kur'an'a bakarsan öyle.

2) Valideyninin yüzüne bakarsan öyle.

3) Kâbe-i Muazzama'ya bakarsan öyle.

4) Ulemânın yüzüne bakarsan öyle.

5) Kardeşinin yüzüne bakarsan, bu da öyle...

Onun için, Allah hepimizi affetsin de, kardeşleri kardeş olarak sevip; yüzlerine öyle merhametle, şefkatle bakmak, cümlemize nasib etsin...

Şimdi bir de bakış var ya; sert bir bakış... Korkar insan... Yüreği titrer, acaba nasıl diyerekten... Öyle değil.

5. (*Ve meni'btedee bi-emrin fekalè bi'smi'llâh*)
“Bir iş yapacak, dükkân açacak, işine gidecek; *Bismi'llâh* diyor. (*Gafera'llâhu leh*) O da mağfiret-i ilahîye mazhar olur.”

d. Kabre Azıksız Girmek

Şimdi Peygamber Efendimiz'in sözleri bitti, Ebû Bekrini'sSıddîk'in sözü geldi.

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَنْ دَخَلَ
القَبْرَ بِلَا زَادٍ

فَكَأَنَّمَا رَكِبَ الْبَحْرَ بِلَا سَفِينَةٍ

(*Men dehale'l-kabre*) “Her kim kabre girerse, (*bilâ zâdin*) katıksız olaraktan; (*fekeennemâ rakibe'l-bahra bilâ sefîneh*) denize gemisiz girmiş bir adam gibidir. Denizde gemisiz gitmek isteyen bir adam gibidir.”

Denizde gemisiz nasıl yürünmezse, kabirde de zâdı olmayan, katığı olmayan kimsenin durumu ona benzer.

فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى

(البقرة: ١٩٧)

(*Feinne hayre'z-zâd, et-takvâ*) “Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır, Allah korkusudur.”
(Bakara, 2/197)

Allah korkusu gönlünde olmayanların orada işi zor... Oraya ekmek, peynir gitmez ya! Zâd, katık... Katık dediğin senin, ekmek peynir... Oraya ekmek peynir gider mi? Ekmek peynir yeri değil ki orası! Ya? Orada Allah korkusu! Allah korkusuyla kabre girebildiysen, ne mutlu sana... O Allah korkusu yoksa vay halimize!

Kabre girerken Allah korkusunu nereden bulacaksın gayri? Onu, dünyada iken kazanacak idin. Ne yapacaksın? Günahlardan korkacaksınız! İşte, imanı muhafaza edeceksin ve bir de, müslümanlara faydalı olmaya çalışacaksınız!

e. Dünyanın ve Ahiretin İzzeti

وَعَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عِزُّ الدُّنْيَا بِالْمَالِ وَعِزُّ
الْآخِرَةِ بِصَالِحِ الْأَعْمَالِ

Hazret-i Ömer RA, diyor şimdi:

1. (*İzzü'd-dünyâ bi'l-mâl*) “Dünyanın izzeti mal ilelidir.” Halbuki bugün o da para etmiyor. Şah'ın

o kadar parası vardı, hiç para etmedi. Malın da devri geçti demek ki...

2. (*Ve izzü'l-âhireh, bi-sâlihi'l-a'mâl*) “Ahiretin izzeti de sâlih ameller ileidir.” A'mali sâliha; ibadât, tâat, hasenat... Ne varsa...

f. Dünya ve Ahiret Kaygısı

Şimdi Hazret-i Osman'a geldik.

وَعَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هَمُّ الدُّنْيَا ظُلْمَةٌ فِي
الْقَلْبِ وَهَمُّ الْخَيْرَةِ نُورٌ فِي الْقَلْبِ

Hazret-i Osman RA da diyor ki:

1. (*Hemmü'd-dünyâ zulmetün fi'l-kalb*) “Dünya kaygısı; ‘Yahu, ne olacak bu işler? Gaz yok, benzin yok! Şu yok, bu yok!’ Bir kaygı... Bu düşünceler kalbe zulmettir. Karanlıklar getirir kalbe...

“—Allah kerim; ne yapalım, bugün de böyle oldu.” demek lâzım!

2. (*Ve hemmü'l-âhireh*) “Ama ahiret kaygısı; ‘Yâ Rab, acaba n'olacak benim halim? Önümde iman var... En büyükler bile korkmuşlar. Son nefes korkunç şey!’ diyerekten kaygılanmak, (*nûrun fi'l-kalb*) kalplere bir nur oluyor.”

Onun için, her şeyde hüsn-ü hâtimeyi isteriz Cenâb-ı Hak'tan... İsteriz ki, imanla göçelim, “*Lâ ilâhe illa'llah*” diyerek göçelim! Allah bilir, ne çeşit kazalar var, belâlar var, ölümler var... Allah hepimizin hakkında hayırlı ölümler nasib etsin...

Onun için, (*hemmü'l-âhireh*); “Yâ Rabbi, ahirette halim ne olacak benim, acaba? Bu kadar günahlarım var, kabahatlerim var... Bu hesabın karşısında, ben nasıl hesap vereceğim yâ Rabbi?” diyerekten, bunların kaygısı, (*nûrun fi'l-kalbi*) kalpte nurdur.

g. İlim Öğrenmenin Mükafatı

Geldi Ali RA'a... Hepsi birer birer söylüyor:⁴

وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَنْ كَانَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ
كَانَتْ الْجَنَّةُ فِي طَلَبِهِ وَمَنْ كَانَ فِي طَلَبِ الْمَعْصِيَةِ
كَانَتْ النَّارُ فِي طَلَبِهِ

(ابن النجّار عن ابن عمر)

1. (*Men kâne fî talebi'l-ilmî*) “Her kim ilim talebinde olursa...” Burada bak bir şey var, *elif lâm* var ilmin başında... *Elif lâm* gelince, hususî ilim! Umûmî ilim değil... Umumi ilim olunca; doktorluk, mühendislik, her çeşit ilim girer içerisine... Fakat *elif lâm* gelince, bir ilim var... Bu ilim, *ilmü'l-âhireh*, *ilmü's-şeriah*... Kur'an ilmi yâni...

(*Men kâne fi talebi'l-ilmî*) “Her kim, Kur'an ilmine talib olursa, (*kâneti'l-cennetü fî talebihî*) cennet de onu taleb eder; ‘Gel, gel!’ diye...” Yâni, Kur'an ilminin talibini cennete çağırır. Onun için, taleb olunacak ilim, ancak ilmül Kur'andır. Çünkü ulûmül evveline vel

⁴ *Kenzü'l-Ummâl*, c.X, s.162, no:28842; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXI, s.294, no:23554.

ahirin, hep bütün ilimler Kur'an'ın içerisinde vardır.

Adam gâvur, gökte uçuyormuş... Nerede uçarsa uçsun! Mü'minin uçuşlarını hiç görmedin mi sen? Mü'min, öyle gaza benzine muhtaç olmadan uçar. Hiç Nakşibendî Hazretleri'nin menakıbını okumadın mı? Nasıl uçmuş o büyükler... Alllaah!

2. (Ve men kâne fi talebi'l-ma'sıyeh) “Her kim böyle ma'sıyyet peşinde olursa; (kâneti'n-nâru fi talebihî) onu da cehennem ister. Onun da tâlibi cehennemdir, Allah muhafaza...”

Onun için, en çok dikkat edilecek şey, günahlardan korkup kaçmaktır. İbadet kolay... Abdest alırsın, namaz kılarırsın. Ama günahlar zor... Bir kere alıştın mı hele, Allah muhafaza... En kolayı sigara...

“—Bırak bakayım!”

“—Yâhu alıştım gayri, ne yapayım? Başım dönüyor, karnım ağrıyor.”

Çeşitli bahaneler... Onun için, Allah kötülöklere, fenalıklara alıştırmasın...

Bakın şimdi burada gelir o: Cenabı Peygamber, “—Pis kokulular camiye gelmesin!” diyor.

Sigaranın kokusu pistir yâ! Ona temiz diyen olur mu, çıkar mı? Cenab-ı Peygamber, camiye sokmamış onları... “Öyleyse gelmeyin!” demiş.

وَعَنْ يَحْيَى بْنِ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا عَصَى اللَّهُ

كَرِيمٌ وَمَا

آثر الدنيا على الخيرة حَكِيمٌ

(*Ve an yahyebni muazin radiya'llàhu anh*)
“Yahyâ ibn-i Muaz RA'dan”

Bu *Yahyâ İbn-i Muaz*, evliyâullah'tan büyük bir zat... Eline geçeni yedirirmiş. Bütün varlığını böyle hayra hasenata harcamış. Allah hepimizi affetsin... Oğlu, sen bize miras bırakmayacaksın diye kafasını taşla ezip öldürmüş, şehid etmiş. Allah Allaah...

Ukûku'l-valideyn, büyük günahların üçüncüsü... Anaya babaya asi olmak, en büyük günah... İnsan, namaz kılacak kadar bir okumayı öğrendikten sonra, dinini imanını öğrenecek kadar bir bilgi sahibi olduktan sonra, fazla okumak için anası babası izin vermezse, gidemez. Anasına babasına itaat vacib; öteki nafîle... Hatta Kur'an ilminde hafız olmak, hoca olmak istiyor. Hoca olmak, hafız olmak nafîledir; anaya babaya itaat vacibdir. İzin vermezlerse gidemezsin!

Allah kusurlarımızı affetsin... *Tevfikât-ı samedâniyyesine* mazhar eylesin... Sevdiği, râzı olduğu kullarının arasına bizleri de kabul etsin inşaallah...

Kâffeten ehl-i imanın ervâhı için, *el-Fâtiha!*

Mehmet Zahid KOTKU
29. 7. 1979 - İskenderpaşa Camii
(1 Ramazan 1399, Yatsıdan önce)

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/
Cuma Sohbetlerine
PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

